

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף כ"ב ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(ישעיה נ) ובפשעכם שלחה אֱמֶכֶם. אֲמַר מִלְכָּא לְאַמִּי' א וְלֹא אֲמַרִית לָךְ דְּעֵתִיד הוּא לְמַחֲטִי. בְּהָהוּא זְמַנָּא תְרִיךְ לִיָּה וְתִרִיךְ אֲמָא עֲמִיָּה. וּבְגִין דָּא כְּתִיב, (משלי י) בֵּין חָכָם יִשְׁמַח אָב וּבֵין כָּסִיל תּוֹגַת אִמּוֹ. בֵּין חָכָם, דָּא אָדָם דְּאִיְהוּ בְּאַרְח אֲצִילוּת. וּבֵין כָּסִיל, דָּא אָדָם דְּכָרִיאָה.

תרגום לעברית

היא אמרה, אחר שחטאו תלוי באמי' א וְלֹא בְּאַבִּי' א, אֲנִי רוֹצֶה לְבָרָא אוֹתוֹ בְּדְמוּת שְׁלִי. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְלֹא רָצָה לְשַׁתֵּף בּוֹ אֲבִי' א. בְּזִמְן שְׁחָטָא מַה כְּתוּב? (ישעיה נ) ובפשעֵיכֶם שְׁלַחָה אֱמֶכֶם. אֲמַר הַמֶּלֶךְ לְאַמִּי' א, וְלֹא אֲמַרְתִּי לָךְ שְׁעֵתִיד הוּא לְחָטָא?! בְּאוֹתוֹ זְמַן גִּרַּשׁ אוֹתוֹ וְגִרַּשׁ אֶת אִמּוֹ עִמּוֹ. וְלִכְּן כְּתוּב (משלי י) בֵּין חָכָם יִשְׁמַח אָב וּבֵין כָּסִיל תּוֹגַת אִמּוֹ. בֵּין חָכָם - זֶה אָדָם שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ אֲצִילוּת. וּבֵין כָּסִיל - זֶה אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה.

קמו כלֵהוּ חֲבֵרֵיִּי וְאָמְרוּ רַבִּי רַבִּי, וְכִי אֵית פִּירוּדָא בֵּין אֲבִי' א וְאֲמִי' א דְּמִסְטָרָא דְּאֲבִי' א
 אִיהוּ בְּאַרְח אַצִּילוֹת וּמִסְטָרָא דְּאִימִי' א בְּבִרְיָאָה. אָמַר לֹון חֲבֵרֵיִּי חֲבֵרֵיִּי לָאוּ הָכִי
 הוּא, דִּהָא אָדָם דְּאַצִּילוֹתָא דְּכָר וְנוֹקְבָא הָוָה מִסְטָרָא דְּאֲבָא וְאֲמִי' א. וְדָא אִיהוּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור. יְהִי אֹור מִסְטָרָא דְּאֲבָא, וַיְהִי אֹור מִסְטָרָא דְּאֲמִי' א. וְדָא אִיהוּ
 אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִין.

תרגום לעברית

קמו כל החברים ואמרו, רבי רבי, וכי יש פירוד בין אבי' א ואמי' א, שֶׁמֶצֶד שֶׁל אֲבִי' א
 הוּא בְּדֶרֶךְ אַצִּילוֹת וּמִצֵּד הָאֲמִי' א בְּבִרְיָאָה? אָמַר לָהֶם, חֲבֵרִים חֲבֵרִים, לֹא כֹךָ זֶה, שֶׁהָרִי
 אָדָם שֶׁל אַצִּילוֹת זָכָר וְנוֹקְבָה הִיָּה מִצֵּד אֲבִי' א וְאֲמִי' א, וְזֶהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי
 אֹור. יְהִי אֹור מִצֵּד הָאֲבִי' א, וַיְהִי אֹור מִצֵּד הָאֲמִי' א. וְזֶהוּ אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִים.

טקסט הזוהר

אֲבָל לְהָאִי לֵית בֵּיה צִלָּם וּדְמוּת. אֲלָא אֲמָא עֲלָאָה הָוָה לִיה חַד כְּנוּי' י דְּסָלִיק לְחוּשְׁבֹן
 אֱלֹהִים. וְהָהוּא כְּנוּי אִיהוּ אֹור וְחֻשָּׁה. וּבְגִין הָהוּא חֻשָּׁה דִּהְוָה בְּהָהוּא כְּנוּי, אָמַר אֲבָא
 דְּעֵתִיד לְמַחֲטִי לְאָדָם דְּאַצִּילוֹת (נ' א דְּבִרְיָאָה) דְּאִיהוּ אֹור לְבוּשׁ עֲלָא' ה (נ' א עֲלִיוֹן).

תרגום לעברית

אֲבָל לִזֶּה אֵין בּוֹ צִלָּם וּדְמוּת, אֲלָא אִם הָעֲלִיוֹנָה הִיָּה לָהּ כְּנוּי אֶחָד שֶׁעוֹלָה לְחֻשְׁבֹן
 אֱלֹהִים, וְאוֹתוֹ כְּנוּי הוּא אֹור וְחֻשָּׁה. וּבְגִלָּל אוֹתוֹ חֻשָּׁה שֶׁהִיָּה בְּאוֹתוֹ כְּנוּי, אָמַר אֲבָא
 שֶׁעֵתִיד לְחַטֵּא לְאָדָם שֶׁל אַצִּילוֹת [נ' א: שֶׁל בִּרְיָאָה] שֶׁהוּא אֹור לְבוּשׁ עֲלִיוֹן [נ' א:
 עֲלִיוֹן].

וְהָאֵי אִיהוּ אֹר דְּכָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּגִנְזוּ לְצַדִּיקָיָא. וְהָהוּא חֲשֵׁךְ דְּאַתְבָּרִי בְּיוֹמָא קֳדָמָא לְרִשְׁיַעְיָא כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (שמואל א ב) וְרִשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ, וּבְגִין הָהוּא חֲשֵׁךְ דְּהוּה עֲתִיד לְמַחֲטִי לְהָהוּא אֹר, לֹא בְּעָא אַבָּא לְאַשְׁתַּתְּפָא בֵּיהּ. וּבְגִין דָּא אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ הָהוּא אֹר. כְּדִמּוּתֵנוּ הָהוּא חֲשֵׁךְ דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא לְאֹר. כְּגִוּוֹנָא דְּגּוּפָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא לְנִשְׁמָתָא הָדָא הוּא דְכָתִיב, (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. חָדוּ כְּלָהוּ וְאָמְרוּ זַכָּא חוֹלְקָנָא דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מְלִין דְּלֹא אֲשַׁתְּמַעוּ עַד כְּעֵן.

תרגום לעברית

וְזֶהוּ הָאֹר שְׁכָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שְׁגִנְזוּ אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים. וְאוֹתוֹ חֲשֵׁךְ שְׁנִכָּרָא בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן לְרִשְׁעִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א ב) וְרִשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ, וּבְגִלְל אוֹתוֹ חֲשֵׁךְ שֶׁהִיָּה עֲתִיד לַחֲטֹא לְאוֹתוֹ אֹר, לֹא רָצָה אַבָּא לְהִשְׁתַּתֵּף בּוֹ. וּבְגִלְל זֶה אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ - אוֹתוֹ הָאֹר. כְּדִמּוּתֵנוּ - אוֹתוֹ חֲשֵׁךְ, שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְאֹר, כְּמוֹ שְׁגוּף הוּא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי. שְׁמַחוּ כֻלָּם וְאָמְרוּ, אֲשֶׁרִי חִלְקֵנוּ שְׁזַכִּינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים שְׁלֹא נִשְׁמַעוּ עַד עַתָּה.

טקסט הזוהר

פֶּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (דברים לב) רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר חֲבֵרֵיָּא שְׁמַעוּ מְלִין עֲתִיקִין דְּבַעֲינָא לְגַלָּא בְּתַר דְּאַתִּיחִיב רְשׁוּ עֲלָא לְמִימַר. מַאי נִיְהוּ דְּאָמַר רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא. אָלָא דָּא הוּא עֵילַת עַל כָּל עֲלָאִין. הָהוּא דְּאַתְקָרִי עַלֵּת הָעֵלּוֹת עַלֵּת מַאֲלִין עֵלּוֹת. דְּלֹא יַעֲבִיד חַד מַאֲלִין עֵלּוֹת שׁוּם עוֹבְדָא עַד דְּנִטִּיל רְשׁוֹת מֶהָהוּא דְּעֵלִיָּה. כְּמָה דְּאוּקִימָנָא לְעֵילָא בְּנַעֲשֶׂה אָדָם.

פָּתַח עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דברים לב) רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי וְגו'. אָמַר, חֲבֵרִים שְׁמָעוּ דְּבָרִים עֲתִיקִים שְׂרָצִיתִי לְגִלּוֹת אַחֵר שְׁנִתְּנָה [לִי] רְשׁוֹת עֲלִיוֹנָה לְוִמֵּר. מִי זֶה שְׁאָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא? אֵלֶּא זֶהוּ עֵלֶת עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, אוֹתוֹ שְׁנִקְרָא עֵלֶת הָעֵלּוֹת, עֵלֶת מִהָעֵלּוֹת הָאֵלֶּה, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה אֶחָד מִהָעֵלּוֹת הַלָּלוּ שׁוֹם מַעֲשֶׂה עַד שִׁיקַח רְשׁוֹת מֵאוֹתוֹ שְׁעָלִיו, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ לְמַעַלָּה בְּנַעֲשֶׂה אָדָם.

טקסט הזוהר

נַעֲשֶׂה וְדָאִי. עַל תְּרִין אֲתָמָר. דָּאָמַר דָּא לְהֵהוּא דְלַעֲיָלָא מִיָּנִיָּה נַעֲשֶׂה. וְלֹא עָבִיד מִדְּעַם אֵלֶּא בְּרִשׁוֹ וְאִמִּירָה מִהֵהוּא דְלַעֲיָלָא מִיָּנִיָּה. וְהֵהוּא דְלַעֲיָלָא מִיָּנִיָּה לֹא עָבִיד מִדְּעַם עַד דְּנִטִּיל עֲצָה מִחֲבֵרִיהּ. אֲבָל הֵהוּא דָאֲתָקְרִי עֵלֶת עַל כָּל עֵלּוֹת דְּלִית לַעֲיָלָא מִיָּנִיָּה וְלֹא לְתַתָּא שׁוּה לִיהּ. כְּמָא דָאֲתָ אָמַר, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאִשׁוּה יֹאמַר קְדוּשׁ. אָמַר רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי, דְּנִטִּיל עֲצָה מִיָּנִיָּה. כְּגוֹוְנָא דִּהֵהוּא דָאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם.

תרגום לעברית

נַעֲשֶׂה וְדָאִי. עַל שְׁנַיִם נְאָמַר. שְׁאָמַר זֶה לְאוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ נַעֲשֶׂה. וְלֹא עוֹשֶׂה דְּבָר אֵלֶּא בְּרִשׁוֹת וְאִמִּירָה מֵאוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ. וְאוֹתוֹ שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ לֹא עוֹשֶׂה דְּבָר עַד שְׁלֹקֶח עֲצָה מִחֲבֵרוֹ. אֲבָל אוֹתוֹ שְׁנִקְרָא עֵלֶת עַל כָּל עֵלּוֹת, שְׁאֵין לְמַעַלָּה מִמֶּנּוּ וְלֹא לְמַטָּה שׁוּה לוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹנִי וְאִשׁוּה יֹאמַר קְדוּשׁ. אָמַר, רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי, שְׁלֹקֶח מִמֶּנּוּ עֲצָה, כְּמוֹ שֶׁאוֹתוֹ שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם.

קמו כלהו חבריאי ואמרו רבי הב לנא רשו למללא ביהאי אתר. אמרו והא לא אוקמת לעילא דעלות העלות אמר לכת'ר נעשה אדם. אמר לון הוו שמעין אודנניכו מה דפומכון ממללן. והא לא אמרית לכו השתא דאית דאתקרי עלת העלות ולאו איהו ההוא דאתקרי עלת על כל עלות. דלעלת על כל עלות לית ליה תננינא דנטיל עצה מניה דאיהו יחיד קדם כלא ולית ליה שותפא.

תרגום לעברית

קמו כל החברים ואמרו, רבי, תן לנו רשות לדבר במקום זה. אמרו, והרי לא בארת למעלה שעלת העלות אמר לכת'ר נעשה אדם? אמר להם, היו שומעים אזניכם מה שפיתכם מדבר! והרי לא אמרתי לכם עכשו שיש מי שנקרא עלת העלות, וזה אינו אותו שנקרא עלת על כל עלות, שלעלת על כל עלות אין לו שני שלוקח ממנו עצה, שהוא יחיד לפני הכל, ואין לו שותף.

טקסט הזוהר

ובגין דא אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי דנטיל עצה מניה, דלא אית ליה תננינא ולא שותפא ולא חושבנא. דאית אחד בשתוף כגון דכר ונוקבא ואתמר בהון (ישעיה נא) כי אחד קראתיו אבל איהו חד בלא חושבן ולא שתוף. ובגין דא אמר ואין אלהים עמדי. קמו כלהו ואשתטחו קמיה ואמרו זכאה בר נש דמאריה אסתכם עמיה לגלאה רזין טמירין דלא הוו מתגליין למלאכיא קדישיא.

תרגום לעברית

ולכן אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, שלוקח ממנו עצה, שאין לו שני ולא שתף ולא חשבון. שיש אחד בשתוף כמו זכר ונקבה, ונאמר בהם (שם נא) כי אחד קראתיו, אבל הוא אחד בלי חשבון ולא שתוף, ולכן אמר ואין אלהים עמדי. קמו כלם

והשתטחו לפניו ואמרו, אשרי האיש שרבנו מסכים עמו לגלות סודות טמירים שלא
היו מתגלים למלאכים קדושים.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אמר לון חברי, אית לן לאשלמא קרא, דכמה רזין טמירין אית בהאי קרא. (דברים
לב) אני אמית ואחיה וגו' אני אמית ואחיה בספירן. אחיה מסטרא דימינא חיי.
ומסטרא דשמאלא מותא. ואי לא אסתכמן תרוייהו בעמודא דאמצעיתא לא אתקיים
דינא. דאנון במוותב תלתא כחדא. ולזמנין

תרגום לעברית

אמר להם, חברים, יש לנו להשלים הפסוק, שפמה סודות טמירים יש בפסוק הזה
(דברים לב) אני אמית ואחיה וגו'. אני אמית ואחיה - בספירות. אחיה - מצד של
הימין חיים, ומצד השמאל מות. ואם לא מסכימים שניהם עם עמוד האמצעי, לא
מתקיים הדין, שהם במושב שלשה כאחד. ולפעמים מסכימים שלשה לעשות דין, ויבא
ג'ד [ימין] שהיא פשוטה לקבל שבים, שהוא יהו"ה יו"ד ה'א וא"ו ה'א. וזו שכינה
נקראת יד ימין מצד החס"ד. יד שמאל מצד הגבורה. יד יהו"ה מצד עמוד האמצעי.
כשכן אדם שב בתשובה, היד הזו מצילה אותו מהדין. אבל כשדן על כל העלות,
נאמר בו ואין מידי מציל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.